

กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ

สุจิตร์

งานรำลึกถึง

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๐

กำหนดการ

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๐

- ๑๓.๐๐ น. ลงทะเบียน
- ๑๓.๑๕ น. เสถียรารำลึกพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ประกอบวีดิทัศน์
- ๑๓.๓๕ น. ประธานกล่าวต้อนรับ
- ๑๓.๔๕ น. การเสวนาหัวข้อ “กว่าจะมาเป็น Thutiyawiset”
โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.เจตนา นาควัชระ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วิภา กงกะนันทน์
หม่อมหลวงพูนแสง สุตะบุตร
รองศาสตราจารย์จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริ
- ๑๕.๐๐ น. รับประทานอาหารว่างและน้ำชา
- ๑๕.๑๕ น. การเสวนาหัวข้อ “Thutiyawiset สู่อการแสดง”
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์มูจรินทร์ อธิพิงษ์
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ๑๕.๔๕ น. - รายงานผลการตัดสินและมอบรางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร
และศิลปะการแสดงดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๙
- มอบรางวัลแก่นักศึกษาที่ได้คะแนนยอดเยี่ยมวิชาภาษาไทยและ
ภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- มอบทุนการศึกษาแก่วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๑๖.๐๐ น. ประธานกล่าวขอบคุณ

หมายเหตุ มีหนังสือผลงานประพันธ์ของหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ หนังสืออื่นๆ อาหารไทย และ
ขนมไทยจำหน่ายในงานเพื่อนำรายได้สมทบกองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ

ประวัติหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ เกิดในราชสกุลกฤษณ์ เป็นบุตรของเจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ เติบโตขึ้นในแวดวงของ “วังบ้านหม้อ” อันถือได้ว่าเป็นแหล่งหล่อหลอมความรักที่มีต่อศิลปวัฒนธรรมซึ่งหาที่เปรียบได้ยาก ความชัดเจนในด้านวรรณศิลป์ ความเข้าใจอันลึกซึ้งที่มีต่อศิลปะการแสดง ความใกล้ชิดอยู่กับกิจกรรมที่ประเทืองปัญญา สิ่งเหล่านี้หม่อมหลวงบุญเหลือฯ ได้รับจาก “การศึกษาที่ไม่เป็นทางการ” จากพื้นเพทางบ้านทั้งสิ้น จาก “วัง” ไปสู่ “วัด” ซึ่งในที่นี้มีใช้ “โรงเรียนวัด” ในความหมายแบบไทย แต่เป็นโรงเรียนคอนเวนต์ทั้งที่กรุงเทพฯ และที่ป็นัง หม่อมหลวงบุญเหลือ ก้าวสู่โลกแห่งความคิดของตะวันตกได้อย่างสะดวกสบาย เพราะรากเหง้าทางวัฒนธรรมจากวังบ้านหม้อมั่นคงพอที่จะรับวัฒนธรรมต่างด้าวได้โดยไม่ต้องเอาความเป็นไทยเข้าไปแลก ในอัตชีวประวัติ**ความสำเร็จและความล้มเหลว**ของท่าน หม่อมหลวงบุญเหลือ พูดถึงแม่ซีที่โรงเรียนคอนเวนต์ในป็นังไว้ด้วยความชื่นชม ในขณะที่ท่านอาจมิได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับนักศึกษาระดับปริญญาโทในสหรัฐอเมริกา กล่าวโดยทั่วไปหม่อมหลวงบุญเหลือ เป็นตัวอย่างอันดีเยี่ยมของบุคคลที่พัฒนาตนเองได้ด้วย “การศึกษาตลอดชีวิต”

หม่อมหลวงบุญเหลือ มักตีความชีวิตการรับราชการของตนเองว่าเป็นความล้มเหลว ซึ่งก็คงจะไม่ผิดนักถ้าเรามองกันในแง่ทางโลก คือถือเกณฑ์ของความก้าวหน้าอันรวดเร็วในด้านตำแหน่งแห่งหนในราชการ หม่อมหลวงบุญเหลือ เข้ารับราชการแล้วลาออกจากราชการหลายครั้งหลายหน ทำให้ได้รับบำนาญในจำนวนที่แทบจะไม่พอประทังชีวิต ไม่ว่าท่านจะคิดอย่างไร เพื่อนฝูงและศิษย์ของท่านชอบที่จะคิดว่าท่านประสบความสำเร็จอย่างใหญ่หลวง ซึ่งพวกเราอยากที่จะตีความว่าเป็นความสำเร็จในทางธรรม เพราะหม่อมหลวงบุญเหลือ เป็นผู้ริเริ่มและบุกเบิกงานที่สำคัญๆ ไว้มากอันเป็นงานสร้างสรรค์ที่ส่งผลในระยะยาวทั้งสิ้น หม่อมหลวงบุญเหลือ ฝากมรดกอันมีค่าไว้ในกิจการแขนงต่างๆ เช่น การนิเทศการศึกษา การสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษ วรรณคดีวิจารณ์และวรรณคดีศึกษา และการอุดมศึกษา โดยเฉพาะแนวทางของการศึกษาเพื่อเบิกทางแห่งปัญญา (liberal education) ในฐานะนักเขียนหม่อมหลวงบุญเหลือ สร้างนวัตกรรมในด้านการเขียนนวนิยายไว้มากซึ่งอาจจะกลุ่มเล็กและซับซ้อนเกินรสนิยมของผู้อ่านส่วนใหญ่ซึ่งยังมองไม่เห็นคุณค่าที่แท้จริงของงานเหล่านี้

ชีวิตของหม่อมหลวงบุญเหลือ ในช่วงที่ได้ออกจากราชการไปแล้วจัดว่าเป็นชีวิตที่สุขและสงบ การที่ท่านเข้าสู่ชีวิตสมรสเมื่อข้ามชัฒมิวัยแล้วทำให้ชีวิตครอบครัวราบรื่น ทั้งภรรยาและสามีเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยวุฒิภาวะทางปัญญา เป็นคู่คิดที่ดีต่อกันไปจนวาระสุดท้ายของฝ่ายหนึ่ง หม่อมหลวงบุญเหลือ เป็นคนแก่นที่น่านับถือ เป็นแบบอย่างของปุษนียบุคคลพร้อมเสมอที่จะให้วิทยาทานแก่คนจำนวนมากทั้งในรูปแบบของการให้คำแนะนำให้คำปรึกษาโดยตรง และในรูปของการสร้างงานเขียนที่มีลักษณะท้าทายในเชิงความคิด กล่าวได้ว่า ทศวรรษสุดท้ายแห่งชีวิตของท่านเป็น “Indian Summer” ในความหมายที่ประเสริฐสุดของคำนี้

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๕ สิริอายุได้ ๗๑ ปี ในวันคล้ายวันเกิดของท่านคือวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๔๕๔ ศิษย์ของท่านทั้งที่เป็นศิษย์โดยตรง และผู้ที่ฝากตัวเป็นศิษย์ซึ่งมีจำนวนมากกว่ากลุ่มแรกจึงพร้อมใจกันน้อมรำลึกถึงครูผู้ให้วิทยาทานอันไม่รู้จบผู้นี้ โดยหวังว่ามรดกทางปัญญาที่ท่านได้มอบไว้ให้แก่แผ่นดินจะกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรคในทางความคิดต่อไปโดยไม่รู้จบ

ศาสตราจารย์ ดร. เจตนา นาควัชระ

รายงานกิจกรรม กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ

ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ เป็นต้นมา กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้จัดกิจกรรมและให้เงินทุนสนับสนุนกิจกรรมของสถาบันและองค์กรต่างๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ เช่น มอบเงินรางวัลให้แก่นักศึกษาที่สอบได้คะแนนยอดเยี่ยม สาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ให้ทุนการศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ สนับสนุนโครงการเผยแพร่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้เงินสนับสนุนภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดแสดงละครศึกตำบรบพ และจัดนิทรรศการภาพเขียนจิตรกรรมร่วมสมัยร่วมกับกองทุน ม.ร.ว. อายุมงคล โสณกุล และตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมาได้จัดให้มีการประกวดบทวิจารณ์วรรณกรรมสลับกับบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครเป็นกิจกรรมหลักประจำปี

ในปี ๒๕๓๖ – ๒๕๕๗ กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้จัดกิจกรรมและให้ทุนการศึกษาแก่สถาบันการศึกษา ตลอดจนสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรต่างๆ ดังนี้

๑. จัดแสดงสินค้า “สินค้าดี ฝีมือไทย” ร่วมกับสมาคมนักเรียนทุนบริติช เคานซิล ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๖ ณ อาคารแสดงสินค้ากรมส่งเสริมการค้าส่งออก ถนนรัชดาภิเษก
๒. จัดประกวดบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๖
๓. ให้รางวัลแก่นักศึกษาคะแนนยอดเยี่ยมวิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
๔. ให้ทุนการศึกษาแก่วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๕. สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ “ทีปวลี” ของนักศึกษาคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
๖. สนับสนุนการจัดทำวารสารภาษาและหนังสือฉบับพิเศษ “๑๕ ปีซีไรต์” ของสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
๗. จัดประกวดและมอบรางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๗

๘. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลืออาจารย์ Susan Kepner แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (Berkeley) ในการทำวิจัยเกี่ยวกับชีวิตและผลงานของม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ
๙. จัดพิมพ์หนังสือ **แวนวรรณกรรม** ของ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ
๑๐. จัดงาน “ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม” ประจำปี ๒๕๓๘ ร่วมกับ กองทุน ม.ร.ว. อายุมงคล โสณกุล
๑๑. จัดประกวดและมอบรางวัลบทความภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๙
๑๒. สนับสนุน ผศ.ดร. ตรีศิลป์ บุญขจร อาจารย์ประจำภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการจัดพิมพ์บทความวรรณกรรมและผลงานอื่นๆ ของอาจารย์นิตยา มาศะวิสุทธิ์ (ปี ๒๕๔๐)
๑๓. จัดประกวดและมอบรางวัลบทความวรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๐
๑๔. สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประจำปี ๒๕๔๑
๑๕. สนับสนุนการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การวิจารณ์วรรณกรรม” และ “การวิจารณ์ละคร” ของโครงการวิจัย สกว. ในปี ๒๕๔๒
๑๖. ร่วมกับสยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดปาฐกถาเรื่อง “การวิจารณ์สองทาง ให้แก่กัน” โดย ศ.ดร. เจตนา นาควัชระ ในปี ๒๕๔๓
๑๗. สนับสนุนโครงการสวนวรรณคดีชายทะเล ณ อุทยานแห่งชาติหาดวนกร จ.ประจวบคีรีขันธ์ ในปี ๒๕๔๓
๑๘. จัดประกวดและมอบรางวัลบทความภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๓
๑๙. สัมมนาการวิจารณ์ภาพยนตร์กรณีศึกษา “ฟ้าทะลายโจร” ณ สมาคมฝรั่งเศส วันที่ ๑๖-๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๔
๒๐. จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิจารณ์ภาพยนตร์โดยร่วมกับโครงการอังกฤษ-อเมริกัน ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ณ ห้องประชุมอดุล วิเชียรเจริญ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันที่ ๑๑- ๑๒ กันยายน ๒๕๔๗
๒๑. จัดทำ Facebook ในนามกองทุนม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ในปี ๒๕๕๔
๒๒. จัดทำ Website ของกองทุนม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ในปี ๒๕๕๔
๒๓. จัดนิทรรศการห้องสมุด “ชีวิตและงานของม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ” ณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี ๒๕๕๕

๒๔. งานสัมมนาทางวิชาการ “การบรรยายและอภิปราย ๑๐๐ ปี ชาตกาล ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ” จัดโดยสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยร่วมกับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ณ อาคารมหาจักรีสิรินธร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
๒๕. จัดทำวารสารภาษาและหนังสือฉบับพิเศษ “๑๐๐ ปี ชาตกาล ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ” โดยสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย
๒๖. ร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดปาฐกถา “เสาหลักของแผ่นดิน” หัวข้อ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ๑๐ ครั้ง ในปี ๒๕๕๕
๒๗. โครงการเสวนาเรื่อง “ม.ล.บุญเหลือฯ กับสังคมไทย” ณ สถาบันบัณฑิตฯ ศคินทร์ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕
๒๘. การแข่งขันการตอบปัญหาทางวิชาการ โดย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเดือน มิถุนายน ๒๕๕๕
๒๙. จัดนิทรรศการชีวิตและผลงานของ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โดย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕
๓๐. โครงการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย (การแข่งขันตอบปัญหาวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) โดย ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕
๓๑. จัดทำจุลสารลายไทย ฉบับพิเศษ วันภาษาไทยแห่งชาติ ร่วมฉลอง ๑๐๐ ปี ชาตกาล ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โดย ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕
๓๒. จัดทำวารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ ๑๐๐ ปี ชาตกาลม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โดย ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเดือน กันยายน ๒๕๕๕
๓๓. การประชุมสัมมนาทางวิชาการ ๑๐๐ ปี ชาตกาล ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โดย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเดือนกันยายน ๒๕๕๕
๓๔. โครงการสนับสนุนการแสดงนาฏศิลป์ไทย โดย วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วันที่ ๑๓-๑๔ กันยายน ๒๕๕๕

๓๕. จัดกิจกรรม “นิทรรศการเชิดชูเกียรติม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ” และ “กิจกรรมการแสดงเพื่อการอนุรักษ์ดนตรีและศิลปะการแสดงของไทย” โดยวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วันที่ ๑๓-๑๔ กันยายน ๒๕๕๕
๓๖. การอบรมวิชาการเรื่อง “วรรณกรรมวิจารณ์สำหรับครูมัธยมศึกษา” โดย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๕
๓๗. การศึกษาผลงานของม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โดย ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี ๒๕๕๕
๓๘. การจัดทำวารสารภาษาปริทัศน์ฉบับพิเศษ โดย สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕
๓๙. การบรรยายทางวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๕
๔๐. การบรรยายและการแสดงละครเวทีเรื่อง ทูตियะวิเศษ เพื่อเผยแพร่เกียรติคุณของ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ โดย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๕
๔๑. โครงการจัดพิมพ์หนังสือ “เบิกทางวรรณคดีศึกษาไทย” โดย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖
๔๒. การพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาบุคลากร โดย วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๖
๔๓. ปี ๒๕๔๔-๒๕๕๘ จัดประกวดบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น กับการจัดประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น โดยสลับกันปีเว้นปี
๔๔. โครงการแปลและจัดพิมพ์นวนิยาย “ทูตियะวิเศษ” ฉบับภาษาอังกฤษ โดยคณะผู้แปล และกองทุน ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ
๔๕. ปี ๒๕๕๙ จัดประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปการแสดงดีเด่น

โครงการประกวดบทวิจารณ์ดีเด่น ด้านวรรณกรรม ด้านภาพยนตร์และละคร

หลังจากที่หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕ บรรดาญาติ มิตร ศิษย์ และผู้ที่เคารพรักหม่อมหลวงบุญเหลือ ได้ร่วมใจกันบริจาคทรัพย์จำนวนหนึ่งตั้งเป็นกองทุนขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนกิจกรรมซึ่งหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ เคยมีความสนใจและมีส่วนอุทิศสติปัญญา กำลังความสามารถหรือได้แสดงเจตนารมณ์ไว้ในกิจกรรมนั้นๆ อาทิ การประพันธ์วรรณคดี วรรณคดีวิจารณ์ ศิลปะการแสดง การเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการศึกษาด้านครุศาสตร์

ในปี ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นวาระครบรอบทศวรรษการถึงแก่อนิจกรรมของหม่อมหลวงบุญเหลือ กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้จัดให้มีการประกวดบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่นขึ้นเป็นครั้งแรก ด้วยเห็นว่านอกจากจะเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ของหม่อมหลวงบุญเหลือแล้ว ยังจะส่งเสริมให้เกิดการตื่นตัวในวงการศึกษาวรรณกรรมอันจะเป็นผลให้มีการสร้างสรรค์งานวิจารณ์วรรณกรรมที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

หลังจากที่ได้จัดประกวดบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่นมาเป็นเวลา ๒ ปี คณะกรรมการบริหารกองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณเห็นว่าควรขยายการประกวดบทวิจารณ์ดีเด่นให้ครอบคลุมถึงการวิจารณ์ศิลปะแขนงอื่นๆ ด้วย โดยจะเริ่มต้นที่ศิลปะการแสดงประเภทภาพยนตร์และละคร ทั้งนี้ด้วยหวังว่างานวิจารณ์ที่มีคุณภาพจะส่งเสริมให้เกิดงานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าต่อไปในอนาคต

ดังนั้นในปี ๒๕๓๗ คณะกรรมการบริหารกองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ จึงได้จัดประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่นขึ้นเป็นครั้งแรก โดยคำริจะให้เป็นกิจกรรมปีเว้นปีสลับกับการประกวดบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น และเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสมก็จะได้จัดให้มีการประกวดบทวิจารณ์ดนตรีต่อไป

ในปี ๒๕๕๕ เป็นปีเฉลิมฉลอง ๑๐๐ ปี ชาตกาลหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้จัดให้มีการประกวดทั้งบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น และประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่นพร้อมกัน ส่วนในปี ๒๕๕๙ ได้จัดประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่น ตามลำดับ

รายนามผู้ได้รับรางวัลบทความวิชาการวรรณกรรมดีเด่น
กับบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปการแสดงดีเด่น
ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๔๒

รางวัลบทความวิชาการวรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๕ มี ๒ รางวัล

ได้แก่ นายชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช และ นายธเนศ เวศร์ภาดา

รางวัลบทความวิชาการวรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๖

ได้แก่ นายพีระ พรหมโสภี (บรรณ ประลองบรรณ)

รางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๗ มี ๒ รางวัล

ได้แก่ นายประชา สุวีรานนท์ และ นายยุทธชัย วีระวงศ์

รางวัลบทความวิชาการวรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๘ มี ๒ รางวัล

ได้แก่ นายจรูญพร ปรปักษ์ประลัย และ นายณมิตร สอดสุข

รางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๓๙

ได้แก่ นายพรชัย วิริยะประภานนท์ (นรา)

รางวัลบทความวิชาการวรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๐ มี ๒ รางวัล

ได้แก่ รศ.ดร. ดวงมน จิตรจ้านงค์ และ นายสกุล บุญยทัต

รางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๑

*ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

รางวัลบทความวิชาการวรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๒

*ไม่มีผู้ส่งผลงานเข้าประกวด

รายนามผู้ได้รับรางวัลบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น
กับบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่น
ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๕๐

รางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๓
ได้แก่ นางสาวอัญชลี ชัยวรพร

รางวัลบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๔
ได้แก่ นายเสนาะ เจริญพร

รางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๕
ได้แก่ นางภัทรวดี จันทระภา (ภัทรวดี สุพรรณพันธุ์)

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์วรรณกรรม ประจำปี ๒๕๔๖
ได้แก่ นายอรรคภาค เล้าจินตนาศรี (ภาคย์ จินตนมัย)

รางวัลบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละครดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๗
ได้แก่ นายอลงกต ใหม่ด้วง (กัลปพฤกษ์)

รางวัลบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๘
ได้แก่ นางสาวจณิษฐ์ เฟื่องฟู

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละคร ประจำปี ๒๕๔๙
ได้แก่ นายพันธ์ศักดิ์ สุพงศกร (พล พะยาบ)

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์วรรณกรรม ประจำปี ๒๕๕๐
ได้แก่ นายนันทนัย ประสานนาม

รายนามผู้ได้รับรางวัลบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น
กับบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่น
ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละคร ประจำปี ๒๕๕๑ มี ๒ รางวัล
ได้แก่ นายอภิรักษ์ ชัยปัญหา และ นายชาคร ไชยปรีชา

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์วรรณกรรม ประจำปี ๒๕๕๒
ได้แก่ นายจิรัฏฐ์ เฉลิมแสนยากร

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละคร ประจำปี ๒๕๕๓ มี ๒ รางวัล
ได้แก่ นายคันฉัตร รั้งสีกาญจน์ส่อง และ นายณัฐพัชญ์ วงษ์เหรียญทอง

รางวัลบทวิจารณ์วรรณกรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๔
*ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์วรรณกรรม ประจำปี ๒๕๕๕ มี ๒ รางวัล
ได้แก่ นายอลงกต ใหม่ดั่งง (กัลปพฤกษ์) และ นางสาวนพวรรณ งามรุ่งโรจน์

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละคร ประจำปี ๒๕๕๕ มี ๒ รางวัล
ได้แก่ นางสาวศรีนิตี สุวรรณศักดิ์ และ นางสาวอินทิรา วิทยสมบุญ

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์วรรณกรรม ประจำปี ๒๕๕๖
ได้แก่ นายจิรัฏฐ์ เฉลิมแสนยากร

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์ภาพยนตร์และละคร ประจำปี ๒๕๕๗
ได้แก่ นางสาวอินทิรา วิทยสมบุญ

รางวัลชมเชยบทวิจารณ์วรรณกรรม ประจำปี ๒๕๕๘
ได้แก่ นางสาวพัชร วัฒนศรีมงคล

ผลการประกวด
บทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่น
ประจำปี ๒๕๕๙

รางวัลชมเชย

ได้แก่

บทวิจารณ์ภาพยนตร์
เรื่อง Eye in the sky “ที่เหนือกว่าแผนเหนือเมฆ”

โดย นางสาวสิริกัญญา กุณราชา

ความเห็นของคณะกรรมการตัดสิน บทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดง ประจำปี ๒๕๕๙

ตามที่กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้จัดการประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๙ นั้น ผลปรากฏว่ามีผู้สนใจส่งบทวิจารณ์เข้าประกวดจำนวน ๖ คน โดยทุกคนส่งบทวิจารณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ คนละ ๓ เรื่อง รวมผลงานทั้งหมด ๑๘ เรื่อง

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้รางวัล**ชมเชย** ในการประกวดบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่นของกองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ ประจำปี ๒๕๕๙ แก่ **นางสาวสิริกัญญา กุณราชา** จากบทวิจารณ์เรื่อง **Eye in the sky "ที่เหนือกว่าแผนเหนือเมฆ"** ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. ผู้เขียนแสดงความคิดเห็นต่อภาพยนตร์ทั้งในด้านเนื้อหาและกลวิธีการเล่าเรื่องด้วยภาพ อีกทั้งค้นคว้าและนำเสนอข้อมูลที่เชื่อมโยงภาพยนตร์กับบริบททางสังคมในความเป็นจริงที่เกี่ยวข้อง
๒. ผู้เขียนมีลีลาการเขียนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย สะท้อนความสนใจในภาพยนตร์และงานวิจารณ์
๓. เลือกภาพยนตร์สำหรับวิจารณ์ได้น่าสนใจและชวนให้ผู้อ่านติดตาม

อนึ่ง คณะกรรมการมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะโดยรวมของผลงานที่ส่งเข้าประกวดว่า บทวิจารณ์ส่วนใหญ่เป็นการเล่าเรื่องย่อของภาพยนตร์ เป็นสัดส่วนที่มากกว่าการวิเคราะห์อย่างเป็นเหตุเป็นผล มีการอ้างอิงทฤษฎีต่างๆ มากจนเกินไป และ ยังขาดการวิเคราะห์ในแง่สุนทรียศาสตร์องค์รวมของภาพยนตร์ ทำให้คุณภาพของบทวิจารณ์ภาพยนตร์ไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กรรมการกำหนดไว้ ๕ ประการ ได้แก่

๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์และละคร บริบทของภาพยนตร์และละคร และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างมีหลักเกณฑ์และเหตุผล
๒. มีศรัทธาต่อสิ่งที่ตนเขียน เนื้อหาและลีลาการเสนอสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อ่าน
๓. ชี้ให้เห็นศักยภาพของภาพยนตร์และละครในการสร้างความเข้มข้นด้านประสบการณ์ชีวิต และปัญญาความคิด

๔. ทำให้เกิดความเข้าใจ เกิดปฏิกิริยาตอบโต้ในทางบวกหรือลบ กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดต่อเนื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์และละครนั้น
๕. ทำให้เกิดการตื่นตัวในวงการภาพยนตร์และละคร อันอาจนำไปสู่การยกระดับคุณภาพในการสร้างภาพยนตร์และละครในอนาคต

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ ขอแสดงความยินดีกับคุณสิริภิญญา กุณราชฯ ที่ได้รับรางวัลชมเชยจากการประกวด และหวังว่าการได้รับรางวัลในครั้งนี้จะเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เขียนสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิจารณ์ภาพยนตร์ของตนต่อไปในอนาคต

ตัวอย่างรางวัลชมเชยบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดง ประจำปี ๒๕๕๙

ชื่อ บทวิจารณ์ภาพยนตร์ เรื่อง Eye in the sky "ที่เหนือกว่าแผนเหนือเมฆ"
โดย นางสาวสิริกัญญา กุณราชา

ความลึกลับระทึกและชั้นเชิงหลายระดับ ของภาพยนตร์เรื่อง *Eye in the Sky* (สหรัฐอเมริกา-อังกฤษ, ๒๐๑๕) นอกจากจะเป็นการเล่นกับเงื่อนไขของเวลาและทางเลือก-ทางรอด ในสถานการณ์สุดแสนตึงเครียดของปฏิบัติการทางทหารครั้งสำคัญ ยังอยู่ที่การนำเสนอความล่อแหลมทั้งด้านศีลธรรมจริยธรรม รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีเดิมพันคือความสำเร็จของการผดุงความถูกต้องและความมีมนุษยธรรมไว้

เนื้อเรื่องดรามาทริลเลอร์ที่เฉียบแหลม ฉับไว พร้อมกันนั้นก็เคร่งขรึมเอาจริงเอาจัง สอดคล้องกับโลกและลักษณะนิสัยของตัวละครที่ออกแบบมาอย่างลงตัว มาจากความคิดและตั้งคำถามเชิงจริยธรรมของกาย ฮิบเบิร์ต (Guy Hibbert) ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ใช้เวลากว่า ๘ ปี ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการสงครามสมัยใหม่โดยประเทศมหาอำนาจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงอย่างโดรนติดซีพียูและโดรนสอดแนม ผสานกับฝีมือและเทคนิคการกำกับของเกวิน ฮูด (Gavin Hood) ที่จัดวางองค์ประกอบของภาพยนตร์เรื่องนี้ได้อย่างค่อนข้างลงตัว รัดกุม และเปิดพื้นที่ให้ผู้ชมได้ครุ่นคิดถึงคำตอบเชิงอุดมการณ์ในหลายมิติ

ในยุคก่อนหน้ากระทั่งถึงศตวรรษที่ ๒๑ มีภาพยนตร์สงครามหลายเรื่องที่เล่าถึงการต่อสู้ในสนามรบและในพื้นที่ห่างไกล แยกจากสถานการณ์จริงได้อย่างมีชั้นเชิงหรือไม่ก็อาจเล่าถึงการต่อสู้ทางความคิดของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น อุดมการณ์ทางการทหารหรือการเมือง หรือแม้แต่อุดมคติของชีวิต โดยแต่ละยุคสมัยแตกต่างกัน

กัน ในรายละเอียด ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนบทและกำกับสนใจ อยากรสำรวจ “วิกฤติ” ประเภทใด หรือแม้แต่ภาพยนตร์ที่ใช้บริบทสงครามสะท้อนความบกพร่องของปัจเจกที่ “เลวร้าย” ยิ่งกว่าตัวสงครามหรืออาวุธยุทธโศปกรณ์อย่าง *Dr. Strangelove* (สหรัฐอเมริกา, ๑๙๖๔) โดยสแตนลีย์ คูบริค (Stanley Kubrick)

และก่อนหน้าการมาถึงของ *Eye in the Sky* ที่โดดเด่นในแง่ของภาพและการดำเนินเรื่องสมจริงคล้ายหนังสารคดี ก็มีภาพยนตร์เนื้อหาคล้ายคลึงกันอย่าง *Good Kill* (สหรัฐอเมริกา, ๒๐๑๔) ที่สะท้อนปมปัญหาในใจของนักบินควบคุมโดรนยิงสังหาร ที่ทำหน้าที่ในห้องปฏิบัติการแคบๆ ห่างไกลจากพื้นที่เป้าหมาย ทว่าเมื่อได้รู้เห็นความเป็นไปทุกอย่างที่เกิดการควบคุม อันเป็นผลมาจากปฏิบัติการของ(พวก)ตน จึงเริ่มเกิดความกังขาและความรู้สึกย้อนแย้งต่อหน้าที่และศีลธรรม

ส่วน *Eye in the Sky* ที่ชื่อเดิมคือ *The Kill Chain* หรือ “สายสังหาร” ได้พยายาม “รวมพล” ความย้อนแย้งที่คล้ายคลึงกันนั้นมาต่อยอด เล่าผ่านตัวละครที่ไม่ได้มีปมปัญหาส่วนตัวใดๆ หากแต่เป็นหน่วยข่าวกรองอังกฤษในเคนยา กับทีมปฏิบัติการทั้งในเคนยาและสหรัฐฯ รวมถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูงในกรุงลอนดอนของอังกฤษที่ทั้งหมดมีปณิธานแรงกล้ากับงานตรงหน้าที่ตามความเชื่อและประสบการณ์ชนิด “กัดไม่ปล่อย” มาร่วมถกเถียง ถ่วงดุลความเห็นกันและกัน

และ “ปมปัญหา” ของพวกเขา ก็คือ วิกฤติที่บังเกิดขึ้นเพียงไม่กี่นาทีก่อนทีมปฏิบัติการลับจะลงมือจัดการกับกลุ่มก่อการร้ายแถวหน้าที่หาตัวจับยาก เมื่อมีเด็กหญิงผู้บริสุทธิ์หลงเหลืออยู่ในพื้นที่สังหารศัตรู อันถือเป็นอาณาเขตของประเทศที่เป็นมิตร ซึ่งไม่เพียงจะทำให้แผนลับพังพินาศและนำไปสู่การสังหารหมู่ที่เป็นการควบคุม แต่อาจเป็นข้อบกพร่องใหญ่หลวงด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในสายตาชาวโลก

ฉะนั้น การประเมินสถานการณ์ให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดอย่างรัดกุม จึงเป็นสิ่งเร่งด่วนและเร้าอารมณ์ไม่เพียงบรรดาบุคลากรผู้มีอำนาจในเรื่อง แต่ยังรวมถึงผู้ชมที่ไม่มีอำนาจร่วมตัดสินใจด้วยได้ หรืออาจมีก็เพียงวิจารณ์ญาณในการประเมินสิ่งที่เห็นไปให้ถึงที่สุด

ผู้สอดส่อง – ผู้สั่งการ

คนแรกที่กำลังทำทุกวิถีทางเพื่อให้ภารกิจครั้งนี้สำเร็จลุล่วง และในขณะเดียวกันก็พยายามแบกรับความถูกต้องรอบด้านที่หนักอึ้ง คือ พันเอก แคทเธอริน พาวเวลล์ (รับบทโดยเฮเลน มิเรน) หัวหน้าทีมปฏิบัติการลับประจำศูนย์บัญชาการนอร์ธเวสต์ แห่งกองทัพอากาศของสหราชอาณาจักร เธอมีเป้าหมายจับเป็นบรรดาสมาชิกกลุ่มผู้ก่อการร้ายมุสลิมสุดโต่ง อัล-ชาบับ (al-Shabaab) ซึ่งสองปีก่อนหน้าได้ก่อวินาศกรรมที่ห้างสรรพสินค้า ในกรุงไนโรบี ประเทศเคนยา และต่อมาที่มหาวิทยาลัย ทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตรวมมากกว่า ๒๐๐ ราย โดยต่อมากลุ่มได้ออกมาจากโซมาเลีย ไปกบดานในเคนยาที่ถือเป็นประเทศมิตรกับอังกฤษและสหรัฐฯ ซึ่งกลุ่มของตนต่อต้าน เนื่องจากสองมหาอำนาจนี้ให้การสนับสนุนรัฐบาลโซมาเลียที่ตนเป็นปรปักษ์อยู่

และสมาชิกระดับหัวหน้าของอัล-ชาบับ คนสำคัญคือซูซาน แคนฟอร์ด หญิงสัญชาติอังกฤษ วัยไม่เกิน ๓๐ ปี ที่หนึ่งอ้างอิงจากสมาชิกหญิงของกลุ่มมุสลิมหัวรุนแรงที่มีชีวิตเคลื่อนไหวในภูมิภาคดังกล่าวอยู่จริงคือ ซาแมนธา ลิวธเวต (Samantha Lewthwaite) ซึ่งแต่งงานกับชายผู้มีอุดมการณ์พลีชีพแบบเดียวกัน

ดังนั้น เมื่อพาวเวลล์ระดมทีมวิเคราะห์หลักฐานทางกายภาพมาพิสูจน์อัตลักษณ์ต่างๆ ของกลุ่มผู้ก่อเหตุจนแน่ใจว่าเป็นโฉมหน้าของนักฆ่าที่ตนหมายมั่นปั้นมือตามจับมานานนับสิบปี เธอจึงเริ่มดำเนินแผนตามล่าข้ามทวีป ตั้งแต่มีการสอดแนมระยะไกลด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการพิเศษภาคสนามชาวเคนยา หลักๆ เพื่อให้ส่งภาพลับผ่านโดรนสอดแนม ฉายผ่านจอมอนิเตอร์ขนาดต่างๆ มาให้เจ้าหน้าที่ในอังกฤษและสหรัฐฯ ได้ดู โดยเจ้าหน้าที่ภาคสนามเหล่านี้ได้แก่ ดามิซี ที่คอยเฝ้าจับตาดูทุกความเคลื่อนไหวของ

ซูซาน แคนฟอร์ด ผ่านโดรนสอดแนมฮัมมิงเบิร์ด^๑ จากหน้าบ้านพักของหนึ่งในผู้สมคบคิด ไปจนถึงเมื่อแคนฟอร์ดเดินทางไปยังบ้านอีกหลัง ซึ่งเป็นเซฟเฮาส์ที่กลุ่มของเธอนัดเจอกันในวันที่จะมีการจับกุม และเจ้าหน้าที่จามา ฟาราห์ (รับบทโดยอัคบาร์ อับดี) ผู้บังคับโดรนแมลงปีกแข็งให้บินเข้าไปบันทึกภาพในตัวบ้าน โดยซ่อนมันไว้ในกล่องบุหรีปลอม ซึ่งต่อมาจามาจะมีบทบาทสำคัญต่อความเป็นความตายของผู้บริสุทธิ์ในพื้นที่ เมื่อการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาจำต้องเปลี่ยนไปจากเดิม

ขณะที่หนังฉายให้เห็นการวิเคราะห์เจาะลึกข้อมูลผู้ก่อการร้ายด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย แม่นยำ รวดเร็ว ภาพในมอนิเตอร์และความเป็นจริงของโลกอีกใบก็ฉายให้เห็นผู้คนในตลาดละแวกใกล้บ้านหลังนั้นกำลังดำเนินชีวิตตามปกติ ไม่รีบร้อน และไม่ล่วงรู้เลยว่าอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้าในวันเดียวกันนั้นจะเกิดเหตุรุนแรงสะเทือนขวัญ รวมทั้งครอบครัวของเด็กหญิงอาเลีย โม'อัลลิม (รับบทโดยเอซา ทาโคว) ที่กำลังเล่นฮูลา-ฮูปอยู่ในลานบ้านของตนตั้งแต่หนังเปิดเรื่อง

และภาพของอาเลียที่แกว่งหว่งไปมารอบตัวอย่างรวดเร็ว ไร้กังวล ก็ไปปรากฏอยู่บนจอภาพในห้องควบคุมโดรนไร้คนขับ “เดอะ รีปเปอร์” ของทีมกองทัพอากาศสหรัฐฯ ที่รัฐเนวาดา ซึ่งสายบัญชาการของทีมพาวเวลล์กลุ่มนี้ ได้แก่นาวาอากาศโท เอ็ด วอลซ์ ซึ่งรับบทโดยเกวิน สตู ผู้กำกับในบทหัวหน้าของเรืออากาศโท สตีฟ วัตต์ส (แอรอน พอล) และจ่าอากาศแคร์รี เกอร์ซอน (พีบี ฟีอกซ์) โดยวัตต์สได้ให้คำพูดของเขายายภาพดู ระหว่างรอคำสั่งจากพาวเวลล์

ในแง่หนึ่งทั้งสองจึงเป็นเสมือน “พระเอก-นางเอก” ผู้มีจิตสำนึกด้านมนุษยธรรม ไม่ยอมให้หน้าที่หรือภารกิจสังหารมีอิทธิพลเหนือกว่าความเห็นใจเพื่อนมนุษย์ที่ไม่ควรถูกสังหาร แต่ความเป็นภาพยนตร์โดยคนขาวผู้รู้เท่าทันกลยุทธ์และกลไกการทำสงครามสมัยใหม่ของประเทศมหาอำนาจ โคร่งเรื่องจึงยังใช้กลวิธี

^๑ MAV (Micro Air Vehicle) ยานบินสอดแนมขนาดจิ๋ว เป็นหุ่นยนต์รูปร่างเหมือนแมลงหรือนกขนาดเล็ก

ให้ตัวละครที่ถือไฟเหนือกว่า “แสดงความแกร่งผ่านความอ่อนไหว” ต่อตัวละครที่ไร้ทางเลือกอยู่นั่นเอง

ฉากที่ตัดสลับไปมาระหว่างห้องปฏิบัติการลับที่มีเจ้าหน้าที่ชั้นสูงจ้องมองและเห็นชุมชนดังกล่าวแทบจะทุกซอกมุม กับพื้นที่จริงที่มีชาวบ้านธรรมดาและทหารท้องถิ่นวุ่นวายกับธุระของตน จึงทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ที่ย้อนแย้งว่าผู้อยู่อาศัยในที่แห่งนี้ช่าง “ไร้เดียงสา” ต่อโลกอื่นๆ ที่กำลังเคลื่อนไหวกันอย่างเคร่งเครียด ยิ่งไปกว่านั้น แม้สถานการณ์นอกบ้านที่โกลั้ที่สุดจะ “ไม่เป็นปกติ” เนื่องจากกลุ่มอัล-ซาบับ ส่งทหารมาลาดตระเวน สอดส่องความเป็นไปต่างๆ ในย่านนอกเมืองแห่งนี้ทุกวัน แม่ของเด็กหญิงอาเลียบก็ยิ่งเต็มใจให้ลูกสาวหิ้วตะกร้าขนมปังออกไปขายในจุดเดิม

ในขณะที่เดียวกัน พาวเวลล์ต้องคอยรายงานความคืบหน้าและความขัดข้องต่างๆ ให้กับพลโทแฟรงค์ เบนสัน (รับบทโดยอลัน ริคแมน ผู้ล่วงลับ) ที่ประชุมทหารือ “โคบร้า”^๒ กับเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูง ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ โดยเขาเองคือผู้ส่งข่าวแจ้งพาวเวลล์เข้าสู่ตรู่วันการจับกุมนี้ ว่าอัล-ซาบับ ได้ยิงสังหารอันวาร สายลับของอังกฤษ ทหารผู้รักชาติทั้งสองจึงมุ่งมั่นที่จะดำเนินการวันนี้ให้เรียบร้อยโดยเร็ว

ยุทธวิธีของพาวเวลล์ที่จะทำให้ปฏิบัติการในเคนยาเป็นไปอย่างแนบเนียนราบรื่นมากที่สุด จึงขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีทั้งหมดที่ทีมงานทุกฝ่ายอุทิศแรงงานแบบ “จัดเต็ม” ไม่ว่าจะเป็นโดรนรีปเปอร์ติดจรวดเฮลไฟร์^๓ ที่กำลังลอยตรวจตราความเป็นไปทุกอย่างเหนือเซฟเฮาส์เป้าหมายในกรุงไนโรบี อันเป็นที่มาของ “Eye in

² COBRA—Cabinet Office Briefing Rooms หมายถึงห้องรายงานของคณะรัฐมนตรี เป็นคำที่สื่อใช้เรียกการประชุมเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญหรือวิกฤต สื่อนัยยะของนักรการเมือง-นักกฎหมายที่ได้แต่ถกเถียงด้วยคำพูด โดยไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้อยู่ในเหตุการณ์จริง

³ Hellfire เป็นขีปนาวุธโจมตีอากาศยานเกราะ ที่ใช้อิงจากอากาศยาน เรือรบผิวน้ำ และฐานยิงบนพื้นดิน โดยโจมตีได้หลายภารกิจและเป้าหมาย “เฮลไฟร์” มาจาก “เฮลิคอปเตอร์” รวมกับคำว่า “ยิงแล้วลืม” (HELicopter Launched FIRE-and-forget)

the sky” ทั้งยังสามารถกำหนดจุดยิงถล่มได้แม่นยำและทำลายล้างได้ราบคาบ รวมไปถึงการสอดแนม ล้วงข้อมูลภายในฐานลับของแดนฟอร์ดและพรรคพวกได้อย่างน่าใจหายใจกว่าของจามา

การเล่นกับภาพและการตัดต่อได้อย่างน่าติดตามของ Megan Gill ก็ช่วยให้กระตุกสันหลังของพล็อตที่เล่าเรื่องของการใช้เทคโนโลยีที่เรียกว่า การสอดแนมทางอากาศ (aerial reconnaissance) ทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ โดยเมื่อตัวละครเลือกขยายภาพใดๆ ขึ้นมาบนจอ ย่อมสื่อว่าเป็นสิ่งที่ควรเพ่งความสนใจ ทำผู้ชมต้องใส่ใจไปพร้อมๆ กันว่า “ใคร” กำลัง “ทำอะไร” ได้ในคราวเดียวกัน แม้ในพื้นที่เดียวกันนั้น แต่ละภาพก็สื่อความหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญ

ดั่งภาพการพบปะครั้งสำคัญของซูซาน แदनฟอร์ด และผู้ฝึกไฟสองคน กับมีอระเบิดพลีชีฟอีกสองคนในบ้าน ที่แม่จะสื่อการก่อวินาศกรรมในไม่ช้า กลับให้ความรู้สึกนิ่งช้า เยียบเย็น ต่างจากฉากตึงเครียด ตื่นเต้น หายใจไม่ทั่วท้องในการเร่งหาข้อสรุปของทิมพันเอกพาวเวลล์และทิมพลโทเบนสัน ในขณะที่เดียวกันฉากทั้งหมดนี้ก็แตกต่างจากจังหวะชีวิตปกติ ที่ดูอบอุ่น มีความหวัง เมื่อฉายให้เห็นบ้านของอาเลีย

การใช้โดรนที่เป็นอาวุธทรงอานุภาพไม่เพียงในแง่ของการโจมตีด้วยเฮลไฟร์ แต่ยังเป็นสื่อที่แสดงภาพที่อาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่กำลังเฝ้ามองอยู่ ไปจนถึงการตัดสใจของพวกเขา

วินาศกรรมกับมนุษยธรรม

โดยปกติแล้วการ “ได้เห็น” กับการ “ไม่รู้เห็น” รายละเอียดต่างๆ ในพื้นที่เป้าหมายมีผลแตกต่างกันค่อนข้างน้อยสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ซบยานโดรนมีออซีฟ และทุกฝ่ายต่างรู้ว่าหน้าที่ในการกำจัดศัตรูหรือผู้ก่อการร้ายในพื้นที่ห่างไกลจากตนหลายพันไมล์ย่อมไม่เกี่ยวกับมนุษยธรรม ความลังเล และข้ออ้างใดๆ แต่ปรากฏว่าการได้เห็นเด็กหญิงเล่นห้วงสุลา-ฮูปอยู่อย่างร่าเริง มีชีวิตชีวา เพียงไม่กี่วินาที

ขณะรอฟังคำสั่งจากฐานบัญชาการ กลับมีนัยยะสำคัญที่สื่อถึงอารมณ์ร่วมขั้นต่อไปของฝ่ายอเมริกันสองคน และกลายเป็นข้ออ้างต่างๆ ดังกล่าวเพื่อชะลอการปฏิบัติการ

ยิ่งกว่านั้น เมื่อต่อมาภาพเด็กหญิงกำลังจัดเรียงขนมปังทรงกลมที่ละอันอย่างใจเย็นที่จุดขายจุดเดิม ปรากฏต่อหน้าผู้คุมอนิเตอร์ซึ่งรวมถึงผู้ชม พร้อมกรอบภาพที่กำกับไว้ว่า “ไม่ใช่เป้าหมาย” (“Not For Targeting”) ตลอดเวลา เพียงแค่นี้ ฟังก์ชันที่ควรจะช่วยให้ความมั่นใจกับผู้ใช้งานโดรนว่าจะไม่มีการประมาท ให้สิ่งใดแผ้วพานผู้ที่อยู่ในกรอบนี้ ก็กลับสื่อความรู้สึกตรงกันข้าม กลายเป็นความสังหรณ์ถึงความยุ่งยากซับซ้อนที่มีเรื่องมนุษยธรรมเข้ามาปะปน

ความย้อนแย้งเพิ่มขึ้นตามลำดับไม่ก็อึดใจต่อมา เมื่อในที่สุดเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย “เห็นตรงกัน” ทั้งภาพบนจอและภาพรวมของปฏิบัติการครั้งนี้ว่าจำเป็นต้องเปลี่ยนจากการจับตัวสมาชิกของอัล-ซาบับ มาเป็นจับตาย การ “วินาศกรรมเพื่อมนุษยธรรม” หรือระเบิดโจมตีอย่างรุนแรงเพื่อขัดขวางระเบิดพลีชีพของพวกเขาที่รุนแรงจึงมีอันถูกขัดขวางบ้าง เนื่องจากวัตถุประสงค์ไม่ยอมใช้โดรนยิงกล่อมเซฟเฮาส์ที่มีแดนฟอร์ตอยู่ข้างใน จนกว่าจะมีการประเมินความเสียหายในวงกว้าง (Collateral Damage-CD) ชัดเจน ทั้งเป็นการซื้อเวลาให้ทีมภาคสนามได้พาตัวเด็กหญิงออกมาจากบริเวณดังกล่าว

วัตถุประสงค์นี้เป็นคนที่สองถัดจากนาวาอากาศตรีแฮร์โรลด์ เว็บบ์ ที่หวังพาวเวลล์ไปก่อนหน้านี้นี้ว่าเธอควรประเมินความเสียหายใหม่ หรือไม่ก็ปรึกษากับทีมพลโทเบนสันเรื่องขยายระเบียบข้อสั่งหารกลุ่มผู้ร้ายแทนการจับกุมตัว เจ้าหน้าที่ทั้งสองนายจึงเป็นภาพแทนที่หนึ่งนำเสนอว่าแม้ในช่วงเวลาวิกฤต การทำงานของกองทัพที่มีตำแหน่งบัญชาการต่างๆ ชัดเจน ก็ยังไม่สำคัญเท่ากับความเชื่อตรงต่อวิจารณ์ญาณและความเชื่อมั่นมากพอที่จะหักท้วง ตักเตือนถึงเงื่อนไขและกฎระเบียบ หรือการแลกเปลี่ยนความเห็นที่สำคัญกับภารกิจ และสำหรับตัวหนึ่งเองจึงแทบจะทำให้เป็นการ “ต่อปากต่อคำ” ระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับรองๆ กับผู้บังคับบัญชาเพื่อสร้างอารมณ์ขันจากสถานการณ์ตึงเครียดของตัวเอง

อย่างไรก็ดี จุดน่าชื่นชมของหนังก็อยู่ที่การนำเสนอความวุ่นวายของปฏิบัติการ ได้อย่าง “ไม่วุ่นวาย” หรือพุ่มพ่ายเกินกว่าเหตุ มีหน้าซ้ำยังทำหน้าที่เป็นฉาก ผ่อนคลายความตึงเครียด (comic relief) นั่นคือเมื่อทั้งทีมพาวเวลล์และทีมเบนสัน ต้องรีบ “เปิดตำรา” ถกเถียงหาหรือด้วยข้อกฎหมายที่ขัดแย้ง ทับซ้อนกันเอง ทั้งยัง ต้องติดต่อกับใครต่อใครที่เกี่ยวข้องข้ามข้ามทวีป นับตั้งแต่อัยการสูงสุดของอังกฤษ กับ รัฐมนตรีช่วยๆ ที่อยู่หาหรือกับเบนสัน เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง ในขณะที่ รัฐมนตรีต่างประเทศซึ่งไปทำหน้าที่ที่สิงคโปร์ไม่สะดวกจัดการและ “โบาย” ภาระ การตัดสินใจไปให้รัฐมนตรีต่างประเทศของสหรัฐฯ ที่กำลังไปเยือนกรุงปักกิ่งของจีน ซึ่งให้คำตอบทันควันว่า “จัดการ”

และเมื่อถึงคราวต้องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะลงมือโจมตี “ผู้ก่อการร้าย” ใน มุมมองของมหาอำนาจและชาวโลกผู้อาจได้รับผลกระทบ ก่อนพวกเขาจะลอยนวล ไปจากเซฟเฮาส์ โดยยอมแลกกับชีวิตของเด็กที่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่เพียงคนเดียว (ไม่นับ ทหารฝ่ายศัตรูหรือใครที่มองไม่เห็น) ในอาณาเขตของประเทศที่เป็นมิตรตาม กฎหมายระหว่างประเทศเพื่อรักษาชีวิตผู้บริสุทธิ์อีกนับร้อยนับพัน โดยถือว่า ยอมรับได้ในทางการทหาร หรือจะยอมปล่อยกลุ่มของแดนฟอร์ดไปเพื่อให้รักษา ชีวิตเด็กที่การดำรงอยู่ของเธอชัดเจนต่อการรับรู้ของทุกคนเสียแล้ว ดังนั้นการ ทำลายชีวิตเธอจึงจะเป็นความอิหลักอิเหลื่อทางกฎหมาย ไปจนถึงผิดบาปมากกว่า ยอมไม่รู้เห็นการทำลายคนจำนวนมากในอนาคต

บรรดาเจ้าหน้าที่ที่ถูกเรียกให้เข้ามาคานอำนาจทางกฎหมายและตรรกะด้าน มนุษยธรรม จึงเพิ่มความเข้มข้นและตึงเครียดให้กับเนื้อเรื่อง เนื่องจากแต่ละวินาที ในหนังมีความหมายและไต่ระดับความสุมเสี่ยงต่อปฏิบัติการจนถึงขีดสุด ในขณะที่เดียวกันก็กลับคลี่คลายไปบ้างด้วยการแสดงที่น้อยแต่ทรงพลังของตัวละคร อย่างพลโทเบนสัน ที่เสียดสี ตอบโต้ตัวละครอื่นๆ รวมทั้งตอบโต้บริบทของโลก สมัยใหม่ที่อำนาจต่างๆ ยังถูกรัดรั้งไว้ด้วยกฎหมายและระเบียบต่างๆ มากมาย

ฉากการถกเถียง ทัดทาน “ข้ามน้ำข้ามทะเล” และข้ามสายปัญญาจึงตอกย้ำ ด้วยว่าแม้ตัวละครที่มีอำนาจเด็ดขาดที่สุด ก็หาได้ใช้มันอย่างหลับลับตา หากมี

ความล้มเหลวและรับฟังพองามให้ผู้ชมได้ประจักษ์ว่าเป็นการอนุญาตให้ประเด็นอื่นๆ ได้เข้ามามีส่วนได้ส่วนเสีย แม้ว่าในความเป็นจริงเมื่อหนึ่งต้องเดินทางไปจนถึงที่สุด ผู้มีส่วนได้จริงๆ ก็คือฝ่ายมหาอำนาจ โดยผู้ที่สูญเสียเต็มรูปแบบก็คือประชาชนในชาติที่อาจคิดไม่ถึงว่าผู้ที่มาก่อเหตุวินาศกรรมกับตนไม่ใช่กลุ่มมุสลิมหัวรุนแรงเสมอไป

ที่เหนือกว่า “แผนเหนือเมฆ”

Eye in the Sky จัดวางประเด็นต่างๆ ไว้อย่างรัดกุมพอๆ กับแผนปฏิบัติการที่รัดกุมอย่างยิ่งยวดในเรื่อง ด้วยการนำเสนอที่น่าสนใจว่าในสงครามสมัยใหม่ คนสองฝ่ายจะห่างไกลกันมากขึ้น ถอยห่างจากการปะทะทางกายภาพโดยตรง ทว่ากลับ “ใกล้” มากขึ้นในแง่ความแม่นยำและความสะดวกง่ายดายในการเข้าถึงข้อมูลทั้งที่เป็นสาธารณะและความลับส่วนตัว เช่นการได้เห็นพื้นที่สนามรบและฝ่ายศัตรูได้ชัดเจน

Eye in the Sky ไม่ใช่หนังสงครามแบบเก่าที่ต้อง “แมน” มุ่งแต่จะรบทำเดี่ยวหรือยึดมโนทัศน์เดิม เดินเรื่องตามขนบของหนังสงครามที่ต้องแสดงภาพความโหดเหี้ยม ฟุ่มพวย หรือมาคู่กับความไม่เท่าเทียมทางเพศ ซึ่งแม้ว่าเรื่องนี้จะวางตัวละครหลักเป็นผู้หญิงคือพันเอกพาวเวลล์ ก็ไม่ได้นำเสนออารมณ์อ่อนไหว ลังเลหรือเอาแต่ใจไม่ฟังเหตุผล เพียงเพราะผู้นำเป็นหญิง

และไม่ว่าจะมีตัวเอกเป็นหญิงหรือชาย ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งซึ่งอาจเป็นเจตนาของผู้กำกับ คือการจัดวางตัวละครหญิงให้มีบทบาทกับตัวละครทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นทีมพาวเวลล์ที่มีพาวเวลล์และเจ้าหน้าที่หญิงคนอื่น ทีมเบนสันที่มีปลัดกระทรวงแอนเจลา นอร์ธแมน ส่วนทีมกองทัพอากาศที่สหรัฐฯ มีแคร์รี เกอร์ซอนและเจ้าหน้าที่ลูซิคุมมอนิเตอร์เซ็คซ์ตลัษณ์บุคคล ส่วนกลุ่มอัล-ซาบับ นั้นแน่นอนว่ามีสตรีคนสำคัญคือซูซาน แคนฟอร์ด และในเคนยาเองก็มี

เด็กหญิงอย่างอาเลีย ที่เป็นสัญลักษณ์ของความอยู่รอด มากกว่าจะเป็นความสิ้นหวังในชีวิต

แม้จะไม่จำเป็นต้องหมายถึงความตัดเทียมทางเพศ หรือความตระหนักถึงความเสมอภาค ก็ถือเป็นการสร้างพลวัตใหม่ๆ ให้เข้ากับบริบทสมัยใหม่ที่โปรโมตความแตกต่างหลากหลาย

ด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการทหารที่เหนือชั้น การปรึกษาหารือที่เข้มข้นในห้วงเวลาแห่งความเป็นความตาย บวกกับประเด็น “จริยธรรมทางสองแพร่ง” ของปฏิบัติการลับต่อต้านผู้ก่อการร้าย ที่ขัดแย้งกับหลักการด้านมนุษยธรรมและกฎหมายนานาชาติ *Eye in the Sky* ประสบความสำเร็จในการบีบคั้นอารมณ์สะเทือนใจให้ร่วมลึนไปกับตัวละครว่าควรเลือกทำแบบไหนถึงจะถูกที่สุด ในขณะที่ตัวกันก็ไม่ได้สรุปหรือพิพากษาการกระทำและเหตุผลของตัวละคร ซึ่งเจตนาของผู้กำกับก็เพื่อตั้งคำถามเชิงจริยธรรมของการทำสงครามด้วยเทคโนโลยีที่มีอำนาจทำลายล้างสูงสุด ที่แม้แต่กฎหมายรัดกุมมากมายก็อาจไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้น

เพราะจริงอยู่ ต่อให้มนุษย์มีเทคโนโลยีและวิสัยทัศน์ทั้งด้านการเมืองและการทหารที่รอบด้าน รัดกุมมากเพียงใด อย่างผู้สอดส่องความเป็นไปทั้งหมดได้ครบถ้วน รอบด้าน ทั้งในมิติของสถานที่และเวลาจริง ดังที่แคทเธอริน พาวเวลล์ และทีมปฏิบัติการกับฝ่ายบริหารผู้ให้คำปรึกษา มองเห็นอย่างทะลุปรุโปร่งราวกับพระเจ้านั้น ฮิบเบิร์ต ผู้เขียนบทกลับมองว่าการรบแบบพึ่งพาโดรนโจมตีส่วนใหญ่แล้ว ฝ่ายตะวันตกไม่ได้ “ใสใจรายละเอียด” ในแง่การคำนึงถึงชีวิตผู้บริสุทธิ์ คนเล็กคนน้อยอย่างเสมอต้นเสมอปลาย แต่ให้ความสำคัญกับความฉกาจฉกรรจ์ของศัตรูที่ถือเป็นภัยคุกคามของตน แต่บ่อยครั้งที่การปะทะแบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน ก็ให้ผลลัพธ์ที่อาจไม่ใช่แค่การทำลายล้างศัตรูแล้วปัญหาจะยุติ

ระเบิดซีปนาวุธที่สุดท้ายยิงเป้าหมายได้สำเร็จ จึงระเบิดคำถามยากๆ อย่างหนักหน่วงในใจตัวละครรวมทั้งคนดูว่า แม้ในสงครามที่บีบบังคับให้เราตอบแค่เพียง “ใครตาย-ใครรอด” ก็อาจต้องใช้เหตุผลมากมายที่ยุ่งยาก ซับซ้อน มาให้

ความชอบธรรม สนับสนุน แก่ต่างการกระทำ ใดๆ ที่ตัวสงครามไม่ควรเกิดขึ้นตั้งแต่แรก

แต่ความเป็นจริงของโลกยุคใหม่ที่ยิ่งมีความเป็นชาติและมีการเอาเปรียบระหว่างชาติในรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น นโยบายการสงครามจึงยังมีแต่จะดำรงอยู่ต่อไป

แค่เพียงต้องหาวิธี “สานตาข่ายกฎหมาย” ให้ซับซ้อนที่สุด หนาแน่นและรัดกุมที่สุด เพื่อรองรับการกระทำรวมทั้งผลที่จะตามมาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

**รายนามคณะกรรมการพิจารณาตัดสิน
บทวิจารณ์ภาพยนตร์ ละคร และศิลปะการแสดงดีเด่น
ประจำปี ๒๕๕๘**

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุปานี พัดทอง	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์อรชума ยุทธวงศ์	กรรมการ
๓. อาจารย์สกุล บุญยทัต	กรรมการ
๔. อาจารย์กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน	กรรมการ
๕. อาจารย์อรยา สุตะบุตร	กรรมการ
๖. อาจารย์ประวิทย์ แต่งอักษร	กรรมการ

**รายนามคณะกรรมการบริหาร
กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ**

ศาสตราจารย์เต็มศักดิ์ กฤษณามระ	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิช บุญยัษฐิติ	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลี ช่วงสุนิช	ที่ปรึกษา
นางสาวนภา พงศ์พิพัฒน์	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม	ประธานกรรมการ
นางเตือนใจ เทพยสุวรรณ	รองประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจิตรา วุฒิสถียร	รองประธานกรรมการ
คณบดีคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	กรรมการ
ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร. วิภา กงกะนันทน์	กรรมการ
ม.ล. พูนแสง สุตะบุตร	กรรมการ
นางสาวตรี สุวรรณสถิตย์	กรรมการ
นางสาววิมลพรรณ ปิตรวัชชัย	กรรมการ
นายวิษุวัต สุริยกุล ณ อยุธยา	กรรมการ
นางนพวรรณ รุจิภักดิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุปาณี พัดทอง	กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีรวัฒน์ อินทรพร	กรรมการ
นางสาวพิชญา ปัญญาแก้ว	กรรมการ
นางสาวยุพิน จันทร์เจริญสิน	กรรมการและเหรัญญิก
นางสาวบุษกร จินต์ธนาวัฒน์	กรรมการและผู้ช่วยเหรัญญิก
รองศาสตราจารย์จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริ	กรรมการและเลขานุการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ลิ้มประเสริฐ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายภูมิ พึ่งพระ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ขอขอบพระคุณ

อาจารย์ไตรภพ สุนทรหุ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ผู้ขับเสภา

อาหารไทย และขนมไทยต่างๆ

โดยความอนุเคราะห์ของกรรมการกองทุน ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ

และเงินบริจาคของผู้ร่วมงานทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

กองทุนหม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เลขที่ ๒ ถนนราชมรรคาใน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ๗๓๐๐๐

โทรศัพท์ (๐๓๔) ๒๕๕ - ๗๙๔

www.facebook.com/M.L.Boonlua/